

Efter udvalgets forslag vil retten ikke være bundet til at følge en anmodning om afholdelse af et sådant retsmøde, hvilket bl.a. indebærer, at retten vil kunne foretage afvejningen mellem hensynet til forsvaret og hensynet til muligheden for at begrænse anvendelsen af isolation, såfremt sigtede eller dennes forsvarer protesterer mod en anmodning om anteciperet bevisførelse fremsat af politiet.

Udvalget foreslår endvidere, at det gældende krav i retsplejelovens § 747, stk. 2, om isolation i mere end 3 måneder som forudsætning for anteciperet bevisførelse med henblik på ophævelse af isolation udgår. Udvalget finder, at anmodning om retsmøde bør kunne fremsættes og imødekommes, så snart efterforskningen er så vidt fremskreden, at man er klar over, hvilke forhold der skal belyses ved den anteciperede bevisførelse.

Der henvises til betænkningen s. 80-84.

2.9.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig i, at det er betænkeligt, at forsvareren for blot en af de sigtede - i en sag hvor der er flere sigtede - kan modsætte sig anteciperet bevisførelse og dermed afskære de andre sigtede fra muligheden for på denne baggrund at få ophævet isolationen. Justitsministeriet kan på baggrund heraf - og på baggrund af det overordnede ønske om væsentligt at begrænse brugen af isolation - tiltræde udvalgets forslag, hvorefter også politiet kan fremsætte anmodning om, at der afholdes et retsmøde med henblik på at sikre bevis af betydning for spørgsmålet om ophævelse af isolation. Justitsministeriet kan endvidere tiltræde, at retten ikke er bundet af en sådan anmodning, men at retten må foretage en afvejning mellem hensynet til forsvaret og hensynet til muligheden for at begrænse anvendelsen af isolation.

Endelig kan Justitsministeriet tiltræde, at den gældende regel, hvorefter anteciperet bevisførelse med henblik på ophævelse af isolation alene kan finde sted, hvis sigtede har været isoleret i mere end 3 måneder, udgår. Det forudsættes i denne forbindelse, at retten, i forbindelse med sin afgørelse af, om en anmodning om anteciperet bevisførelse skal tillades, tager stilling til, om efterforskningen må antages at være så vidt fremskreden, at anklagemyndighed og forsvarer har et sådant overblik over sagen, at man er klar over, hvilke forhold der skal belyses ved bevisførelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9.

2.10. Behandlingen af isolerede arrester

2.10.1. Gældende ret

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 776 fastsætter justitsministeren nærmere regler om behandlingen af varetægtsarrestanter og om den bistand, der ydes dem for at begrænse de erhvervsmæssige, sociale og personlige ulemper, som følger af varetægten. Denne bestemmelse omfatter både isolerede og ikke-isolerede varetægtsarrestanter.

2.10.2. Strafferetsplejeudvalgets forslag

Strafferetsplejeudvalget finder bl.a. på baggrund af den samlede konklusion af isolationsundersøgelsen og efterundersøgelsen, at der er behov for at overveje, om det ved en ændring af de administrative regler, der gælder for behandlingen af varetægtsarrestanter i isolation, vil være muligt at begrænse de negative virkninger, der må antages at være forbundet med isolationsanbringelse.

Det er udvalgets opfattelse, at øget personalekontakt med bedre tilbud om forsorgsmæssig, beskæftigelsesmæssig og lægelig behandling samt - især - udvidet adgang til besøg vil være forhold, der vil være særlig egnede til at mindske de negative virkninger af en varetægtsfængsling i isolation.

Udvalget foreslår derfor, at det i § 776 markeres, at der i de administrative regler om behandlingen af varetægtsarrestanter skal være særlige regler, der sikrer, at arrestanter, der efter rettens bestemmelse er anbragt i isolation, får ret til øget personalekontakt og udvidet adgang til besøg set i forhold til arrestanter i fællesskab. Det er endvidere udvalgets opfattelse, at disse særlige regler bør tage hensyn til, at behovet for særbehandling øges med længden af den tid, varetægtsarrestanten har været isoleret.

Der henvises til betænkningen s. 84-85.

2.10.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig i, at der er behov for at fastsætte særlige regler, der kan begrænse de negative virkninger af isolation, henset til den yderligere belastning og risiko for forstyrrelse af det psykiske helbred, som varetægtsfængsling i isolation kan indebære sammenlignet med ikke-isolation.

Justitsministeriet finder imidlertid, at indholdet af disse særlige regler for isolationsfængslede i højere grad end efter Strafferetsplejeudvalgets forslag bør fremgå direkte af lovtæksten.

Justitsministeriet foreslår således, at bestemmelsen herom affattes således, at det bl.a. fremgår, at justitsministeren, for så vidt angår arrestanter, der er isolati-